РІК ЗАЛОЖЕНЯ 1893.
"СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ".
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Всі листи, мані-ордери і чеки треба висилати на адресу „SVOBODA".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA"
("LIBERTY")
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союза -- "SVOBODA" -- Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ., субота 19-го червня 1915. Ч. 71. | VOL. XXIII. JERSEY CITY, N. J., Saturday, June 19, 1915. N. 71.

АВСТРІЙСЬКІ ВІЙСКА ЗДОБУЛИ ГОРОДОК.

Армія Макензена заняла Любачів, Немирів і Яворів.

Союзні війска перейшли російську границю на північ від Ярослава.

Москалі стратили за два тижні 122.408 полонених, 53 гармати і 187 машинових крісів.

ВІЙНА З РОСІЄЮ:

122.408 МОСКАЛІВ ВЗЯТО В ПОЛОН ВІД 1-го ЧЕРВНЯ.

ВІДЕНЬ, 16. червня. — Москалі стратили протягом перших двох тижнів місяця червня на воєннім терені в Галичині 122.408 лише в полонених. Крім сего здобуто значну скількість гармат і воєнних матеріялів.

Урядове оголошенє звучить:

„За час від 1. до 15. червня взяли ми в полон 108 російських офіцирів і 122.300 жовнірів. Також здобули ми 53 гармати, 187 машинових крісів і 58 возів з амуніцією".

В місяцю маю число полонених Москалів виносило понад 300.000. Тепер за половину місяця полонено понад 122.000 Москалів. Є отже надія, що і червень не остане позаду.

Дивним може видати ся незвичайно низке число полонених російських офіцирів і здобутих гармат. Заледви один офіцир припадає на 1.000 жовнірів. Причиною сего є якраз великий брак офіцирів в російській армії.

СУДОВА ВИШНЯ І РУДКИ ЗДОБУТІ. — АРМІЯ БЕМ-ЕРМОЛІЯ ЗБЛИЖАЄТЬ СЯ ДО ГОРОДКА.

ВІДЕНЬ, 17. червня. — Армія Бем-Ермолія, прогнавши Москалів зі сильних становиц коло Мостиск, гонить їх дальше здовж зелізничих шляхів: Перемишль-Львів і Самбір-Львів. Москалі утікли зі Судової Вишні і з Рудок в напрямі Городка.

Звіт австрійського ґенерального штабу подає отсї вісти:

„На полудневий схід від шляху Перемишль-Львів армія ґенерала Бем-Ермолія в ночи з вівтірка на середу взяла приступом становища Москалів, прогнавши їх поза Судову Вишню і Рудки".

ВІЙСКА БЕМ-ЕРМОЛІЯ ЗАНЯЛИ ГОРОДОК.

ВІДЕНЬ, 17. червня. — Австрійські війска під командою ґенерала Бем-Ермолія находять ся вже в Городку. О півночи наші війска взяли приступом західну часть міста. Тимсамим упадок Львова в короткім часї є вже неминучий.

Звіт головного австрійського штабу подає отсї вісти:

„На дорозї до Львова наші війска розбили коло Волчух сильну задну сторожу утікаючої російської армії і прогнали Москалів за ріку Верещицю. О півночи наші війска станули під Городком. По завзятій битві взяли приступом західну часть міста. Лївий берег ріки Верещиці очищено зовсїм з Москалів".

Австрійські війска станули тепер на лінії, на якій Москалї в послідне будуть ставити опір, заки віддадуть столицю Галичини. Саме занятє Городка не означає ще переломаня лінії, бо Городок є положений на захід від великого городецького ставу.

Ріка Верещиця, про яку згадуєть ся в повисшій телеґрамі, випливає недалеко Львова, плине на захід, а відтак коло Городка звертаєть ся на полудне і впливає коло Тершакова (на захід від Миколаєва) до Дністра. Верещиця переплинає через цілий ряд ставів, які становлять тепер природно сильну оборонну лінію для Москалів.

Тому треба надіяти ся, що головний наступ на Львів відбудеть ся від північного заходу (на північ від Городка), а тоді ціла оборонна лінія Москалів, яка йде на полудне від Городка аж до Дністра, остане без ніякого значіня.

ДАЛЬШИЙ ПОБІДНИЙ ПОХІД МАКЕНЗЕНА. 40.000 ПОЛОНЕНИХ ЗА ЧАС ВІД 12. ЧЕРВНЯ.

БЕРЛІН, 16. червня. — Зусиля Москалів, щоби здержати побідний похід Макензена на правім березї Сяну, були зовсїм безуспішні. Армія Макензена посуваєть ся скоро в напрямі Львова. Москалї були приневолені на цілій боєвій лінії покинути свої становища. Як великі страти потерпіли Москалї в часї сего відвороту, сьвідчить найліпше се, що сама армія Макензена полонила за час від 12. червня 40.000 Москалів.

Урядовий звіт подає отсї вісти:

„Помимо сильного опору Москалям не удало ся здержати офензиви союзних війск на правім боці Сяну. Москалї, переслїдувані нашими війсками, ратують свої недобитки через скорий відворот в напрямі Цевкова, Любачева і Яворова.

„Сама армія Макензена полонила за час від 12. червня около 40.000 Москалів і здобула 69 машинових крісів".

ВІЙСКА МАКЕНЗЕНА ЗДОБУЛИ НЕМИРІВ І ЯВОРІВ.

БЕРЛІН, 17. червня. — Скорий похід армії Макензена на північ і на схід триває без впину дальше. По здобутю Любачева і Дахнова зближають ся до Цїшанова. Центр армії, здобувши становища неприятеля коло Немирова, заняв опісля сю місцевість і посуваєть ся тепер в напрямі Рави руської. Праве крило армії Макензена здобуло Яворів і прогнало Москалів в напрямі Верешиць.

Урядовий звіт подає отсї вісти:

„Війска ґенерала Макензена продовжують дальше наступ на Москалів, які на цілій лінії уступають. Любачів і Дахнів заняті. Москалї утікають відси на північ в напрямі границї. Коло Немирова союзні війска взяли без трудности приступом досить сильні становища неприятеля і женуть його в напрямі Рави руської. На головнім шляху, який веде з Ярослава до Львова, союзні війска побили російську армію коло Яворова. Москалів прогнали аж до Верешиць. Російські недобитки утікають в напрямі Львова".

Село Верешиці лежить при зелїзничім шляху, який веде з Яворова до Львова. Верешиці віддалені від Львова всего 30 кільометрів на північний захід.

СОЮЗНІ ВІЙСКА ПЕРЕХОДЯТЬ РОСІЙСЬКУ ГРАНИЦЮ НА ПІВНІЧ ВІД ЯРОСЛАВА.

ВІДЕНЬ, 17. червня. — Праве крило армії арх. Йосифа Фердинанда, яке оперує спільно з лївим крилом армії Макензена, посуваєть ся скорим кроком на північ в напрямі російської границї.

Австрійське міністерство війни оголосило:

„По здобутю Сїняви союзні війска посувають ся стало у північно-східнім напрямі, займаючи щораз то нові становища неприятеля. Взявши приступом село Теплиці, зближаєть ся головна армія до російської границї. Передні сторожі перейшли вже границю. Москалї з великими стратами уступають на цілій лінії в напрямі місточка Тарногорода".

Місточко Тарногород лежить в Росії у віддаленю 6 кільометрів від границї.

ВІЙСКА ҐЕНЕРАЛА ПФЛЯНЦЕРА ЗАНЯЛИ НИЖНІВ НАД ДНІСТРОМ.

ВІДЕНЬ, 17. червня. — Над Дністром в послїдних двох днях не зайшли жадні важнїйші зміни. Війска ґенерала Пфлянцера заняли місточко Нижнів і переправляють ся на другий бік Дністра.

Головна воєнна кватира з Галичини оголосила отсї вісти:

„Здовж ріки Дністра в останних днях не прийшло до жадної більшої битви.

„Війска під командою Пфлянцера взяли приступом Нижнів над Дністром".

На підставі урядових звітів про дотеперішні битви над Дністром можна заключати, що майже всї переходи через Днїстер находять ся вже в руках австрійських і німецьких війск. Дотепер не було однак урядового потвердженя про занятє Галича і Миколаєва над Днїстром. Тому треба припускати, що в тих двох місцях Москалї ще держать ся на правім (полудневім) березї Днїстра.

Про якунебудь більшу акцію союзних війск на північ від Днїстра телеґрами не згадують.

МОСКАЛЇ ОЦІНЮЮТЬ СИЛУ СОЮЗНИХ ВІЙСК В ГАЛИЧИНЇ І РОСІЇ НА 2,800.000 ЛЮДИЙ.

ЛОНДОН, 16. червня. — Воєнний кореспондент з Петрограду доносить, що сила союзних війск, які оперують на терені війни з Росією, виносить 71 корпусів. З того є 45 німецьких корпусів, а 26 австрійсько-угорських. Вся сила союзників на сїм терені числить около 2,800.000 людий.

Силу самої армії ґенерала Макензена оцінюють на 600.000 людий. Воєнні знавці є сеї гадки, що Макензен має лише улекшити здобутє Львова, але його головною задачею є похід на північний схід, щоби в сей спосіб змусити до відвороту російську армію, яка находить ся ще на західнім березї Висли.

Самі російські знавці подають, що проти Росії стоїть всего 2,800.000 союзних війск. Цікаве вони, однак російські знавці сего не подають, чому 2,800.000 союзних війск вже другий місяць без перестанку побиває 20-міліонову російську армію? Чи може 20-міліонова російська армія істанує лише на папери?

Також цікаве вони, відки Австрія взяла тих 26 корпусів, що стоять в Галичині, і других стілько корпусів, які вислала проти Італії, Сербії і Чорногори, коли після обчислень російських знавців австрійська армія вже від давнього часу перестала зовсїм істнувати?

НІМЦЇ ГОТОВЛЯТЬ МОСКАЛЯМ ЦІЛКОВИТИЙ ПОГРОМ В ГАЛИЧИНЇ.

БЕРЛІН, 16. червня. — Кореспондент часописи „Ворлд", К. Г. фон Віґанд, доносить:

„Богато признак вказує на те, що теперішна галицька кампанія зближаєть ся вже до кінця. Помимо розпучливого опору зі сторони Москалів війска німецькі і австро-угорські напирають на них без перестанку.

„Цілий ряд битв, які розпочали ся переломанєм російської лінії коло Тарнова а які тривають аж дотепер, належать до найдовших і найкровавійших в дотеперішній великій війнї.

„Послїдний погром над Сяном, в якім армія Макензена взяла 16.000 Москалів лише в полон, задав тяжний удар Москалям, бо разом з убитими і раненими стратили вони відразу більше ніж один цілий корпус війска. Тут знова показала ся висшість артилєрії союзників над російською. Російські становища були найперше засипані градом куль, а відтак взяті приступом без великої трудности.

„Москалї, як доносять військові рапорти, утїкають скоро в напрямі Городка, щоби в послїдне боронити посїданя Львова на природно сильній оборонній лінії. Довгий ряд ставів робить лінію незвичайно сильною. Однак побіда Макензена над Сяном і побіда Лїнзінґена над Дністром роблять положенє Москалів щораз небезпечнїйшим. Обі ті армії зближають ся до Львова. З упадком Львова покінчить ся довга кровава кампанія в цілій Галичині".

МОСКАЛЇ ДОРІКАЮТЬ СВОЇМ СОЮЗНИКАМ НА ЗАХОДІ.

АМСТЕРДАМ, 17. червня. — Петроградські часописи помістили богато артикулів, в яких дорікають своїм союзникам на заході, Французам і Анґлійцям, за безчинність на терені війни. Через пиняву діяльність анґлійських і француських війск на заході, неприятель, користаючи зі сього, звернув всї свої сили на Росію. Дальше роблять також докір своїм союзникам, що Росія понесла і поносить величезні жертви, які є за великі в порівнаню до успіхів, які війна може їй принести."

З повисшої телеґрами можна догадувати ся, що Росія в сей спосіб приготовляє вже своїх союзників на дальші недуачі, а рівночасно грозить їм, що, коли вони не візьмуть ся сильнїйше до Нїцмя, то Росія готова заключити небаром мир з Німеччиною, поки ще її армія не є зовсїм знищена.

—o—

В ТУРЕЧЧИНІ:

БЕЗВИХІДНЕ ПОЛОЖЕНЄ АНҐЛІЙСЬКОЇ АРМІЇ НА ПІВОСТРОВІ ҐАЛЇПОЛЇ.

ЦАРГОРОД, 17. червня. — Війска союзників, які висаджено на півострові Ґалїполї коло Аві-Бурну і Сед-ель-Бар, находять ся у великій небезпеці. З причини затопленя кількох анґлійських кораблїв німецькими підводними лодками прочі воєнні кораблї відплили від побережа до Еґейських островів, щоби їх не стрінула така сама доля. Задля великої рухливости німецьких лодок дуже тяжко приходить ся Анґлійцям удержати лучність між фльотою а армією, висадженою на сушу. Положенє сеї армії є попросту розпучливе.

Анґлійцям не удало ся коло Аві-Бурну висадити на сушу тяжких гармат і армія спустила ся на охорону корабельних гармат. Колиж тепер фльота відплила, війска Анґлійців і їх союзників поносять величезні страти від турецької тяжкої артилєрії, яка заняла догідні становища на дооколичних горах.

Коло Аві-Бурну анґлійська армія посунула ся всего на 1.000 метрів від побережа, а коло Сед-ель-Бар не більше, як 3.000 метрів. Я звидів форти Чанк і Кілід-Бар, вони є зовсїм ненарушені. Бомбардованє анґлійських кораблїв було зовсїм безуспішне.

Про все те переконав ся я особисто, одержавши від головного команданта ґенерала Лїмана фон Сандерс позволенє через цілий тиждень звиджувати боєву лінію. Турецькі війска бють ся знаменито. Їх підпирають в битві німецькі відділи машинових крісів.

Повисший опис про положенє на півострові Ґалїполї переслав через телеґрафічну стацію в Сейвіл, Л. Ай., воєнний кореспондент американської часописи „Бруклин Іґел", який стало перебуває в Царгороді.

—o—

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ:

ІТАЛІЙЦЇ ВЖЕ ВІД ТИЖНЯ НА ТІМСАМІМ МІСЦИ.

ВІДЕНЬ, 27. червня. — Дальший похід італїйської армії на цілій лінії здержано.

Послїдний урядовий звіт доносить:

„Похід Італїйців здовж боєвої лінії, яка тягнеть ся долиною ріки Ізонцо, зовсїм здержано. Коло Тольміно, Ґориції і на схід від Мольфальконе австрійські війска укріпили сильно боєву лінію. Кождий атак переплачують Італїйцї великими стратами.

„В полудневім Тиролю на полудне від Роверето розпочали ся вступні бої.

„На прочій лінії відбуваєть ся лише перестрілка артилєрії".

Навіть Італїйцї самі вже признають ся, що дальший похід дуже утруднений. Тяжка австрійська арилєрія, уставлена на скалах, робить місцями дальший похід зовсїм неможливим.

ПАПА ҐРОЗИТЬ АВСТРІЇ ЗІРВАНЄМ ДИППЛЬОМАТИЧНИХ ЗНОСИН.

РИМ, 17. червня. — Перед кількома днями якийсь підозрілий літак появив ся в ночи в околиці Риму. Управа Риму видала сейчас приказ погасити всї сьвітла в місті.

ПАРИЖ, 17. червня. — Папа переслав австрійському правительству у Відни осторогу, що на случай, коли би австрійські літаки відважили ся бомбардувати Рим, він буде приневолений зірвати з Австрією всякі диплльоматичні зносини.

—o—

АВСТРІЙСЬКА ПІДВОДНА ЛОДКА ЗАТОПИЛА ІТАЛЇЙСЬКУ.

ВІДЕНЬ, 17. червня. — Міністерство війни доносить: Наша підводна лодка затопила італїйську підводну лодку „Медуза".

Є се перший случай, що підводна лодка затопила другу.

"SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:	ПЕРЕДПЛАТА:
In United States:	В Злучених Державах:
$2.00 per year	на рік $2.00
$1.00 per 6 months	на пів року $1.00
0.75 per 3 months	на 3 місяції 0.75
In Jersey City, Canada and other foreign Countries:	В місті Jersey City, до Канади і других країв:
$3.00 per year	на рік $3.00
$1.50 per 6 months	на пів року $1.50
$1.00 per 3 months	на 3 місяції $1.00
Single copy 3 cents.	Поодиноке число 3 центи.

За кожду зміну адреси платить ся 5 центів.

Адреса: SVOBODA
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Всї моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „Svoboda".

При висиланю замовленя належить долучити моні-ордер або чек.

Число телефону 498 Jersey City.

За всї оголошення поміщувані в „Свободі" редакція не відповідає. — Рукописий не звертає ся.

ПРО ТЕПЕРІШНІ ВІДНОСИНИ В РОСІЇ.

Італійська часопись „Корреспонденца" помістила в однім із послідних чисел деякі цікаві вісти про теперішні відносини в Росії. Понизше наводимо важнійші з них.

Вплив правительства на політичне житє.

Опозиция соціялістичних послів в думі не могла задати сильнійшого удару російському правительству. З більше небезпечними одиницями правительство по части упорало ся, запроторивши їх в тюрму. В кождім разі правительство опанувало покищо положенє зі згляду на політичне житє. В російській Польщі симпатії польської шляхти і промисловців є по стороні російського правительства. Натомісць нисші стани, як: селяни, робітники і міщани, зовсім не затаюють своєї симпатії до Німців.

Застій в промислі і хліборобстві.

О много гірше представляєть ся в Росії справа з промислом. З причини браку угля велике число фабрик було приневолене закрити свою чинність. Крім сього майже в кождій фабриці дають ся відчувати брак фахових людий, а передівсім на управляючих становищах. Всі ті місця находили ся в часі мира головно в руках Німців. Однак з вибухом війни російське правительство арештувало всїх Німців, які були у віці, пригідним до військової служби, і вивезло їх на Сибір.

Також і в хліборобстві даєть ся відчувати щораз більший брак робучих рук. До великого застою в промислі і хліборобстві причинив ся також богато брак зелізничих возів. Достава средств поживи і сирих матеріялів стала майже неможливою. Тому ціни йдуть незвичайно в гору.

Лихий стан фінансовий.

На грошевім ринку йде до щораз гіршого. Вартість рубля зменьшила ся о 20%. Від часу заборони і знесеня монополю горівки доходи держави значно змаліли. Дотепер ще не найдено жерел, щоби покрити через те спричинені недобори. Заведенє монополю чаю ще не війшло в житє.

Внутрішна позичка Росії в сумі 500 мілїонів рублів на воєнні цїли ще доси не покрита. Злучені Держави уділили позичку лише у висоті 50 мілїонів рублів. Щоби зарадити лихому станови фінансовому в Росії, удав ся російський міністер фінансів Барк до Лондону. В Анґлії одержав він відповідь, що полагодженя фінансових справ можна надіяти ся допера по здобутю Дарданелів.

Сумні відносини серед російської армії.

Щоби докладнійше представити відносини в російській армії, треба згадати, що військові власти привернули тілесну кару, знесену в р. 1905.

Великий князь Николай Николаєвич тішить ся ще й доси необмеженим довірєм царя.

Щоби запобігти численним дезерциям з російської армії, оголошуть ся жовнірам, що Німці й Австрійці убивають полонених російських жовнірів. А коли се не дуже помагало, видано приказ, що полонені, коли по війні повернуть до Росії, будуть карані смертию. Таксамо назначено дуже тяжкі кари за соціялістичну аґітацию.

Положенє в російській армії стає з кождою хвилею гіршим. **Около 70.000 офіцирів стратила російська армія за час 10-місячної війни. Командантами многих компаній є молоді поручники** (ляйтнанти) **або підофіцири. Але вже й тих недостає. По кількох більших битвах страти в жовнірах є такі значні, що годі тепер заповнити браки на боєвій лінії. Рекрути з р. 1915 вже стоять в огни. Рекрути з р. 1916 відійдуть вже на другий місяць. Однак нові резерви не мають рішучо достаточного військового образованя.**

Хоч харчованє жовнірів в послідних часах трохи поправило ся, то зате зорудженє лишає богато до бажаня. **Останні резерви, котрі вислано на поле війни, відійшли в цивільній одежи, в якій зголосили ся до військової служби.**

Часто лучало ся, що коли приходило до найгорячійшої битви, ледви на пять жовнірів припадав один карабін. Помимо того, що оружє і амуніцію перевозить ся в значній скількости покрадьки через Сербію і Румунію, брак їх дасть ся відчувати чимраз більше, приносячи необчислимі страти. **Богато жовнірів зоружено крісами старої системи Бердан без репетованя.** (При крісах без репетованя треба кождий патрон зокрема ладувати). **У деяких жовнірів найдено навіть кріси, уживані в кримській війні (перед 60 роками).**

Найслабшою стороною в російській армії є опіка над раненими і хорими жовнірами. З причини браку лікарів і лічничих средств вмирає велике число жовнірів. Російське правительство візвало до служби всіх російських лікарів у віці до 55 літ, навіть тих, що перебували за границею. Крім сього веде російське правительство переговори з Норвеґією, щоби вона вислала до Росії своїх лікарів. Рівнож знесено заборону, яка відносила ся до лікарів-жидів.

Тисячі заговірників в російській армії покарано смертию.

Небезпечний заговір, який викрито в російській армії, покінчив ся покаранєм смертию провідників заговору. Один із провідників, полковник Мясоєдов, був вже перед тим в підозріню. Іменно, перед трома роками одна російська часопись оголосила, що він є шпигуном німецького правительства. Тоді він зрезиґнував зі свого становища і повернув до Києва. В Києві, кажуть, заложив він велику орґанізацію шпигунів. До сеї орґанізації удало ся йому втягнути богато з високих військових урядників. Перед воєнним судом мав Мясоєдов зізнати, що з Німеччини одержав на цїли шпіонажі 6 мілїонів рублів.

Своїх аґентів мав він і між летунами. Ніхто не міг зрозуміти, в який спосіб німецький ґенеральний штаб може мати такі точні інформації про кождий найменший рух російських військ. Знищенє 10. російського корпуса коло Авґустова приписують зраді. Російський летун К., перелітаючи над німецькою лінією, скинув пакунок, в якім находили ся всі пляни і послідні розкази головного російського штабу.

Цілу орґанізацію шпіонів викрито. **Провідників заговору поставлено перед воєнний суд і засуджено на кару смерти через повішенє. Деякі з них зізнали перед смертию, що до заговору належало богато Москалів, які належали до реакціонерів і уходили за найліпших російських патріотів.**

В звязи зі сею історією згадуєть ся про богато инших високо поставлених людий. Нагле звільненє Сиворцова, тайного дорадника „найсьвятійшого синода", одного з найліпше звісних провідників „чорної сотні", стояло також у звязи з повисшою справою. Тут і там ходила чутка, що граф Вітте помер „нагло" з руки одного із його приятелів, який належав до заговірників.

МИТРОПОЛИТ.

Памятним для многих остане вечір з 26. серпня на 27. у Львові. Коло год. 7. блискавкою понеслась вістка — „Москалї на Личакові!"...

Алярмовано залогу, а населенє? Товпи в безтямі гнались в сторону ринку, стогни і крики виривались з грудий жінок. Гнались всї по всїх улицях. Куди? Ніхто не міг би був сказати. Паніка робила своє; розум, розвага пропали, уява, підкріплена страхом, доводила до божевіля. У розі ул. Хорущини я бачив стару паню, що головою товкла об мур та видавала якісь божевільні крики.

Я їхав повозкою на ул. Вірменьску; хотів туди дістатись. Відрухово видер з рук візникови поводи і задержав коні; був саме при Марійській площі. Кинув оком на сцени, які розгравались, однаке нічого не мож було розібрати. Якась дика, невидома менї сила кидала товпою людий; вони божеволїли, перестали умово істнувати; працювали лиш відрухово мясні ніг і рук. Не продершись через товпу, мусїв я завертати в Боєву Управу. Був тут курінний Вітовський. Він вже повідомив стрілецьку залогу про паніку і дав наказ бути в найстрогійшім поготівлю. Він чекав на приказ міської військової команди, принести його мав курінний др. Волошин, котрий туди саме пійшов. На всяку можливість я пакував стрілецькі акти.

Один Митрополит голови не стратив; з повним спокоєм повозкою прямує туди, відки мав би надтягнути ворог. Їхав улицею Сикстуською через Вали в сторону Личакова.

Товпа з трудом розступалась перед повозкою. Вона не могла зрозуміти, що в сїй повозцї вибрав „хтось" дорогу противну — туди, відки всї втікають; — в сторону, відки гнав страх, розпука, божевілє. Кидали очима на людину, що їхала в отвертій повозцї. І побачили Митрополита — всїм їм він був знаний у Львові.

Так, се був Митрополит. Його маєстатична, величава стать знана була всїм у Львові.

Поява Митрополита, спокій його, напрям їзди, — вразили наче електричністю безглузду товпу. Настало наче отверезінє. Праця відрухова мозку у відпір нервам почала робити своє.

Всї вірили, що Москалї таки вже у Львові; так воно мусить бути: сего нїхто не вибив би їм з голови. Нараз якась надія ратунку пробилась в душах товпи...

Алярм був здуманий, безосновний. Прийшло отверезінє, хоч нерви товпи ще грали. Через Личаків вояки вели полонену російську патрулю; значить, ворога побито у воротах міста, — поясняла собі товпа. Львів безпечний.

Я обїхав стрілецькі касарні. Вернув ся знова до Боєвої Управи. Мабуть був ще хтось в кімнаті зі мною та собі вже не пригадую, бо й у мене не були нерви в спокою.

Отворились двері; я глянув: велика стать в дверях показалась і через хвилю спочила тяжка його рука на моїх плечах. Так се був Митрополит: добра усьмішка перебігала по його лици. „Ви, пане, тут? — на Москалів не пійшли?" — шуткував гість. — **Радію, що стрілецька залога вже стала такою карною, військовою; на алярм в двайцять хвиль в марші вже була, поступи гарні, надії народа великі", — говорив Митрополит.** Вірю, що Бог поблагословив велике дїло...

І Митрополит довго ще розмовляв, розпитував про число зголошених, їх стан, поділ, формації, оглянув льокаль, шпиталик. Година девята доходила, як він опускав льокаль Боєвої Управи. Просив мене зайти до себе.

. . . .

В суботу, дня 29-ого серпня ми дістали приказ другого дня ранком опустити Львів. Я постановив перед відїздом зайти до Митрополита. Місто ставало з кождим днем більше „чудне". Селянські фіри з раненими, трамваї з лекше раненими, гармати, військо, тяжкі вози терну без перерви перетягали містом. На жидівських передмістях селянські фіри з перепудженими і застрашеними утікачами — повно метушні; крик, шум не до описаня; Львів жив якимось новим, нервовим, незрозумілим житєм. Спішу ринком з „Просьвіти" в сторону езуїтського города до катедри сьв. Юра. Попри мене пересуваєть ся натовп людий; то було саме жидівське сьвято. Якісь дивні, на-пів урвані реченя, слова долїтають мого уха: говір польсько-жидівський. Не розумію, в чім річ. Аж підбігає до мене знакомий товариш Українець. —„Чув ти, що там на „горі" викрито засоби московського оружя і телефонічне полученє з Москалями, і „того" відставлено під конвоєм до корпусної команди?" — півголосом менї говорив. Я стояв мов вкопаний, Не відповів нїчого, змірив лише очима, пігнав вперед; якась невидима сила мною поганяла туди — в „гору".

Був на подвірю між митрополичою палатою і катедрою. Ніколи не лучилось менї, як зайшов туди, щоби не глянути на чудові різьби катедри. Нині спішив до дверий палати. Давоню у дверях, ніхто не відчиняє; якийсь страх найшов на мене; тепла струя перетягнула по тілї, менї горяч до голови ударила. Аж почув кроки, скрип ключа, двері відчинились. „Екселенція дома?" — я майже скрикнув. — „Дома, у них є якийсь полковник. Здаєть ся, відходить" — відповів дверник. На сходах я дійсно розминув ся з полковником, що саме виходив від Митрополита.

Нікого більше не було. Льокай звідомив Митрополита про мій прихід.

Митрополит був поважний, строгий; спокій, рівновага його мене придавляла. Події останних днів, які тяжким тягарем з усїх сторін звалились на український нарід, витисли своє пятно і на нім. Він бачив горе-лихо, що лягло на народну душу, розумів більше ніж другі, терпів за многих, та не подавав ся.

— Екселенція опустить Львів? — спитав я. „Ні, сего не зроблю" — говорив рішучо. — „**Там місце пастиря, де його стадо!**"

— Їдьте в дорогу, коли такий приказ; я буду молити Бога, вірю, що в наших надіях не заведемось!

— „Їдьте, — та вертайте ся, я буду ждати, вижидати-ме весь наш нарід вашого повороту; — вірю в ясну звізду мого народа; вірю в поміч Бога! Прощайте, — Всевишний нехай береже вас, прощайте, а вертайте ся, — ми на вас ждемо!"

Сильними руками стискав мене щиро. Я глянув в очи, слеза покотилась...

Бездушно накладав я дорогу через город у касарню, в ухах звенїли ті акцентовані слова — „вертайте ся, — ми на вас ждемо"...

Гриць Микетей.

(З віденського „Дїла", ч. 20. з 22. мая с. р.)

ВІЧА В СПРАВІ ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ.

XII.

ШІКАГО, ІЛЛ.

День 30. мая був для нашої шікаґовської громади днем урочистим. Кілька днів перед тим прибув до нас дорогий Гість Вповажаний пан др. Семен Демидчук. Наш душпастир о. Декан Николай Струтинський заповів в попередну неділю на день 30. мая віче в справі вільної України. О 7-мій годині вечером велика галя під новою церквою виповнила ся по береги народом.

Віче отворив др. С. Янович і покликав на предсїдателя віча д-ра Сїменовича. Др. Сїменович заняв своє місце і покликав на секретарів Г. Кривовяза і І. Процюка. По короткій промові представив усїм зібраним д-ра С. Демидчука і заразом удїлив йому голосу. Коли на сцені показав ся шан. прелеґент, народ привитав його гучними оплесками. Пан др. Демидчук виголосив до зібраних щиру промову на тему теперішної війни. Гарну промову бесїдника зібрані перевивали від часу до часу гучними оплесками. По одногодинній промові настала перерва, підчас якої грала наша орхестра ім. Шевченка народні пісні під дірігентурою п. Едельмана. Потому хор клюбу „Січ" відспівав пісню „Шаліїте" під дірігентурою пані Стефанії Гриневецької. Потому виступив церковний хор ім. Лисенка і відспівав сумну пісню „Ви жертвою у бою лягли" під управою Ізидора Костюка. Дальше відограла музика народний гимн „Ще не вмерла Україна". Підчас того дівчата з церковного хору ім. Лисенка збирали жертви.

Відтак говорив дальше др. Демидчук і закінчив свою промову словами: „Не плакати нам, тілько ждати і працювати, бо тільки праця єдина з недолї нас вирве!"

Народ наділив промову дорогого гостя гучними оплесками.

Тут залучаю спис шан. жертводавців:

О. Декан Н. Струтинський і др. Сїменович по $5.00; др. Янович $2.00; П. Маркевич, І. Дзикоч, І. Кочан, Ізидор Костюк, Н. Н., І. М., В. Озоровський, М. Вітковська, В. Онищук, М. Шульц, М. Струтинська, О. Сїменович, М. Фтомин, М. Орлянська, П. Гайович, П. Мощук, А. Бойко, І. Бала, М. Ґудз, І. Максимюк, М. Романчук і В. Музика по $1.00; В. Сенїв, О. Глузд, Боняковський і Волошинський по 50 цнт.; дрібними датками зібрано $32.25. — Разом $68.25.

Н. М., секретар.

ДОПИСИ.

З BROOKLYN, N. Y.

Дня 31. мая с. р. устроїли бруклинські українські товариства і брацтва в гали 261-7 Дриґс Аве., Бруклин, Н. Й., в честь Тараса Шевченка величавий концерт, в котрім брали участь найзнаменитші сили з Бруклина і Ню Йорку. Помимо всїх зусиль комітету, як місцевого пароха о. Володимира Лотовича, концерт сей не випав як ся сподївано. Се було доказом байдужности бруклинських Українців, котрих в Бруклині є кілька тисяч.

З сего оказуєсь, що між нами є малий процент сьвідомих Українців. Ми стоїмо дуже низко в порівнаню з другими народами, ми несьвідомі самих себе, ми не вміємо думати. По части винні сему предсідателі брацтв і товариств в Брукліні і околици, котрі не постарались о те, щоб їх товариство чи брацтво взяло участь в тім народнім сьвятї. Якби так устроєно баль і заграно карколомного „ніґертанця", то галя була би битком набита...

До галї, в котрій могло поміститись ся більше ніж дві тисячі, прибуло на концерт около 400 гостий.

Сам концерт випав надсподївано красно. По вступнім слові, виголошенім о. Володимиром Лотовичем, відспівав хор мішаний „Бесїди" під батутою професора М. Корикори „Завіщанє". Опісля Маруся Заверуха віддеклямувала „На могилї Шевченка". Коли малесенька деклятаторка виступила на естраду, все утихло на гали, бо кождий рад був почути голос і висловленє малої Марусї. По скінченій декламації публика нагородила деклятаторку неумовкаючими оплесками. Пан Н. Трач відспівав баритонове сольо „Ой зійди", а потім мішаний хор „Бесїди" відспівав „Огні горять". Опісля слїдувала декламация „На смерть Тараса Шевченка", виголошена п. Е. Русином. Скрипкове сольо, вязанку народних пісень, відограв проф. М. Корикора. П. Юліян Павчак виголосив відчит про житє й заслуги Тараса Шевченка. По відчиті мішаний хор „Бесїди" відспівав вязанку народних пісень, а п. Іван Каровець віддеклямував „Посланіє" Шевченка. Публика нагородила деклятатора гучними оплесками. Хор дітий з Бруклина під проводом дякоучителя Лозинського відспівав дуже гарно „Розвивай ся, ой ти старий дубе". Позаяк хор малих дітий публиці дуже подобав ся, то співаки мусїли кілька разів співати, за що нагороджено їх гучними оплесками. Зпоміж хору дітий вирізняла ся своїм сопрановим голосочком талановита Катерина Кузьма. Сольо сопран „На що менї чорні брови" відспівала пані Е. Корнат, котра своїм голосом впрост чарувала публику, і за се крім оплесків одержала вязку живих цьвітів. Вкінци з опери „Запорожець за Дунаєм" мішаний хор відспівав „Там за тихим за Дунаєм".

На закінченє представлено живий образ, представляючий вільну Україну.

Володимир Яськевич.

САЛДАТ НА ВАРТІ.

(Серед ворожого війска).

(Правдиве).

(ВІД ВЛАСНОГО ВОЄННОГО КОРЕСПОНДЕНТА).

(Право передруку застерігає собі автор).

З Москалями зачало бути кепсько. Вони програвали битву за битвою. Союзні війска входили щораз глубше в Галичину.

І тоді московська старшина видала приказ, що по 6. годині вечером не можна нікому анї входити до міста анї з міста виходити. На мості поставили салдата (жовніра), котрий не сьмів нікого пустити. А за нарушенє обовязків на війнї жовнір дістає велику кару.

Шеста година вже давно минула, а нам треба було вертати ся з одного села під Станиславовом до дому.

Ідемо. Приходимо на міст на ріці Бистриці.

— Пастой! (Значить: задержи ся!) — кричить бородатий салдат.

— Куди ви йдете? — питає він (по московськи).

— До міста.

— „Нельзя!" — відповідає салдат.

— Як то „нельзя" (не можна)? Таже ми мусимо десь переночувати. Ідемо на ніч до дому. Не будемо-ж десь тепер по-ночи напрошувати ся до чужих людий на нічлїг.

— „Нельзя. Воспрещено" (заборонено).

— Пустїть нас. Ми вас просимо. Ми тут недалечко мешкаємо. Деж таки хто видів, аби людину до дому не пускати.

— „Нельзя". Навіть як би сам „государ-імператор" (цар московський) їхав сюди тепер, то я і його не пустив би.

Бачимо, що то вже не жарти; салдат таки не хоче нас пустити.

Мій товариш витягає тоді шістку і дає салдатови.

Той взяв, поглянув на неї, тай показуючи рукою до міста, каже:

— Ну, ідїть, ідїть.

1. мая, 1915.

Ростислав Заклинський.

ВІЧА В СПРАВІ ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ

відбудуть ся:

1) **В неділю дня 20. червня** о год. 2. пополудни в „Менгетен Лайсіюм", 66 Іст 4-та ул. **в Ню Йорку.**
Реферують: др. С. Демидчук, о. Н. Підгорецький, Осип Стеткевич і Михайло Байдюк.

2) **В понеділок дня 5. липня** о год. 7. вечер в шкільній галї коло гр.-кат. церкви **в Елізабет, Н. Дж.**

Реферує др. С. Демидчук.

НОВИНКИ.

ВІДЧИТ Д-РА ЕВГЕНА ЛЕВИЦЬКОГО В НІМЕЧЧИНІ.

З міста Мінхен в Німеччині пишуть: Дня 7. мая відбув ся тут відчит парляментарного посла д-ра Евгена Левицького про українське питанє. Велика саля Вагнера була битком заповнена, так само ґалєрії. Число присутних виносило около 1.200. Посла д-ра Евгена Левицького привитав при вступленю на салю як найщирійше предсідатель др. Гоман, почім сказав вступне слово тайний радник проф. др. Зіґмунд Ґінтер, профессор мінхенської техніки. Др. Евген Левицький вступив опісля на трибуну і в майже двогодиннім бесіді обговорив цілий комплекс українського питаня. Обговорювши ґеоґрафічні відносини, начеркнув він коротко українську історію та приступив до політичної сторони. Особливо ся часть промови викликала велике заінтересованє та живе признанє, яке проявлялось в частих оплесках в часі промови. Предсідатель висказав в імени зібраних горячу подяку бесідникови. Посла Левицького обступили відтак численні політики та письменники, що були присутні на відчиті, і просили о близші інформації в ріжних справах. Замітне, що між зібраними слухачами було значне число ранених жовнірів.

—o—

ЧЕТВЕРТИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КОНЦЕРТ ДЛЯ РАНЕНИХ ЖОВНІРІВ У ВІДНИ.

Четвергий з ряду український концерт для ранених відбув ся дня 5. мая с. р. в резервовім шпитали ч. 4. Крім мужеських хорів (Зазвенімо: Сьміло, други: Гулялі; Чорна ріля; Ой щож то за шум; Гей в полі калина; „Фатер, іх руфе Діх!"), співав ще о. О. Мартинович барітонове сольо „Ой, Дніпре". Приємною новиною було чудове скрипкове сольо проф. Перфецького. Була ще й деклямація Маковеєвого вірша п. з. „Героям", яку виголосив голова „Січи" студ. Дольницький. Деклямація витиснула неодному з наших людий, що не чули від ряду місяців рідного слова, а в шпиталях позаписувані в більшій части за Поляків, слези з очий. Концерт закінчено — як звичайно — відспіванєм національного гимну. Коло уладженя концерту трудили ся пильно побіч иниих делеґатка Жіночого Комітету п. Ірина Навроцька. На сім місци треба занначити, що Жіночий Комітет помочи для ранених під проводом невтрудженої п. проф. О. Цїпановської розвинув загалом незвичайно корисну діяльність в напрямі осьвідомленя і опіки над нашими раненими жовнірами, як се можна було ствердити в кождім шпитали, і він перший піддав думку уладжувати сї концерти, а тепер займаєть ся ними на спілку з Музичним Кружком тов. „Січ" і з головою Просьв. Кружка студ. Навроцьким. (З „Діла").

17 ТИСЯЧ РОЗБРОЄНИХ МОСКАЛІВ В РУМУНІЇ.

Як доносять з Букарешту, від половини марта около 17 тисяч московських салдатів перейшло румунську границю, де їх сейчас розброєно і інтерновано. Була се переважно кіннота. А тепер нема майже дня, в котрім би не переходили салдати до Румунії, втікаючи з московської армії.

ПОСОЛ БРАЙТЕР НА ВОЛИ.

Недавно випущено на волю посла зі Львова Брайтера, якого Москалї були арештували і вивезли до Києва. Його Москалї були вже раз пустили на волю, але потім знова арештували і аж тепер за старанєм деяких російських послів до державної думи випустили його на волю. Посол Брайтер вернув ся вже до Львова.

ТІСНІЙША ЗЛУКА ДАЛЬМАТІЇ З АВСТРІЄЮ.

Сею справою тепер дуже живо в Відни занимають ся. В цїли тіснїйшого получення мають побудувати більше зелїзничих ліній, які ліпше получили би край середущої Австрії з Дальмацією. І те цікаве, що будову тих зелїзниць ведеть ся якраз в дальшім тяґу підчас війни. Особливо послїдними часами роботи поступають тут дуже скорим кроком вперед. Дотепер побудовано в Дальмації підчас сеї війни більше ніж 160 кільометрів зелїзної дороги.

—o—

КОСИЛИ ЯК КУКУРУЗУ.

До Вінніпеґу вернув з поля війни жовнір Адам Мекінон з шістьма ранами в своїм тілї. Говорячи про битву під Монс, яка була дуже нещаслива для союзників, він сказав, що німецкі шрапнелї косили Бритійців і Французів як кукурузу. В сій битві він був ранений багнетом пять разів. Був в битвах через 14 тижнів і два дни. Вилїчивсь, а будучи нездібним до дальших битв, вернув домів.

РОДИМЦІ! ПРИ ВСІХ НАГОДАХ ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.

ST. CLAIR, PA.

Театральний аматорський Кружок ім. Лисенка при церкви гр.-кат. сьв. О. Николая в Ст. Клер, Па., під діріґентурою дякоучителя Николая Кучера відіграють представленє

„ОХ, НЕ ЛЮБИ ДВОХ",

в трох діях з гарними співами в „Колумбія Гол"

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 20. ЧЕРВНЯ 1915.

Початок о 7.30 вечер.

Вступ 50, 25, і 15 центів.

На се представленє запрошуємо Вп. гостий з Ст. Клер і околиці. За гарну забаву ручить

Комітет.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

З ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, ПА., одержали ми такий лист: Хвальна Редакціє! Прошу пояснити читачам у „Свободі", що то може буди за причина, що у „Свободі" була стаття про покійного перемиського епископа Константина Чеховича вже дня 3-го червня, а в органі епископа Ортинського, в „Америці" аж 17-ого с. м., то є о два тижні пізнійше. — Читач „Свободи".

ВІДПОВІДЬ: Оскільки собі пригадуємо, то в „Америці" була також з початком сього місяця згадка про смерть епископа Чеховича, але Ви відай не замітили, бо то було всего щось 5 слів і то на останній стороні межи анонсами. Статю, яку подала „Америка" про епископа Чеховича в числі з 17. с. м. з підписом Д. Кореня, взяла вона з віденського „Дїла", ч. 20, з 22. мая с. р., лиш може через недогляд не зазначила жерела.

З МІКІСРАЄС, ПА. пишуть нам: Поважана Редакціє! Я і наш місцевий редактор Косовий не знаємо, що то значить „дін". Тож прошу нам се пояснити, бо ми хочемо других вчити, а поки не знаємо, то нам се дуже тяжко іде і може для нас вийти біда. — З поважанєм Гр. Г.

ВІДПОВІДЬ: Коли розметова орґанізація вводить реформу плаченя вкладок після законних вимог, то кождий член платить після тих літ, які мав в часі заведеня реформи. Членови, що вже платив кілька літ або і 20 літ, не можна того почислити тому, що він платив меньше ніж вимагає нова система і то не на себе, а на розмет для родин померших, який як прийшов так пійшов. Одначе всетаки зроблено для давніх членів деяку полекшу через „дін". Хто візьме „дін", платить вкладку після тих літ, які мав, коли вступав до орґанізації, одначе йому згори вже зменьшуть ся посмертне о невеличку суму, аби вирівнати той недобір, що він в попередних роках платив меньше, а властиво на себе майже нічого не платив і майже нічого не лишив. Але його посмертне мимо того не конче мусить бути зменьшене. Може бути таке, що посмертне не буде зменьшене жадному членови, мимо того, що взяв „дін". Се залежить від зросту посмертного і резервового фонду орґанізації.

З КЛІВЛЕНД, О., пишуть нам: Нас є тут десять Українців, котрі ще не належать до жадних орґанізацій. Одні радять нам вписати ся до розметових орґанізацій, а другі сьміють ся з розметових орґанізацій і кажуть, що їх житє вже пораховане на дни і кожда така орґанізація має вже визначений день, до котрого ще може клигати. Просимо нам пояснити ту справу. — Петро Ч.

ВІДПОВІДЬ: „Розметова орґанізація" — не є жадною орґанізацією. Її істнованє залежить від кождочасного приросту, значить від доброї волї записаних в дану хвилю членів, котрі нічим не є звязані з „орґанізацією", бо вони в „орґанізації" для себе нічого не складають, а те що дадуть в розмет, все йде для померших членів. Члени, які ще живуть і ще не гадають вмирати, не знають, яким чудом вони, а властиво їх спадкоємці можуть дістати посмертне! Вони можуть лише сподївати ся, що в тім часї, як прийдеть ся їм вмирати, прибудуть нові члени, які зложать ся на них розметом. А молоді члени, то хиба можуть сподївати ся, що вже нові поколїня скинуть ся на них розметом.

Одначе ще раз повторяємо, що „розметова орґанізація" не є жадною орґанізацією. Вона істнує лише тому, що члени скидають ся на померших з ласки і чекають, що і по їх смерти діти і жінки їх дочекають ся такої ласки від пізнїйших членів. Від „орґанізації" вони не можуть сподївати ся навіть ласки, бо вони там посмертного для себе жадного не складали і не вимагають до неї жадного права. За якийсь час така „розметова орґанізація" могла би сказати спадкоємцям: Ваші батьки не лишили тут жадних гроший для себе; живі члени не хотять на вас зложити ся, тож нїчого не дістанете. Іїдьте собі!

Але остаточно про таке нещастє в „розметових орґанізаціях" вже й говорили, бо вони і тепер істнують вже неправно й американські власти довго їм не будуть терпіти. Пишемо се лише для вияснення справи.

РЕДАКЦІЯ НАЦАПСЬКОЇ ГАЗЕТИ „ПРАВДИ". Місто Курськ, де пробуває митрополит Шептицький, як російський воєнний вязень, не лежить на Україні, але в Московщині.

Україна є там, де живуть Українці, а Московщина там, де живуть Москалї. Меньша частина (полуднева) курської ґубернії є українська, а більша (північна) є московська і в тій власне московській части ґубернії лежить місто Курск.

ДВА ВІДЧИТИ.

Отсим складаю публично сердечну подяку „Просьвітній Комісії" У. Н. Союза, а особливо її висланникови Вп. П. Дм. Андрейкови за виголошенє на днях 8 і 9-ого мая в двох місцевостях моєї парохії Бреслав і Плимавт, Па., відчитів про шкідливість алькоголю. Відчити, ілюстровані сьвітляними картинами, зацікавили наш нарід і на мою думку не останутъ без впливу на одиниці. Сердечне Спасибіг.

Захар Орун.

ВІЧЕ! ВІЧЕ!

Українці з Шікаґо і околиць, приходіть на всеукраїнське віче, котре відбуде ся заходом льокального комітету визволеня України в Борнсайд Шікаґо, Ілл., **в неділю дня 27. червня 1915 р. о годині 2-гій пополудни, в сали п. Тайхнера під ч. 1200 І. 93 улиця.** Родимці! Коли маєте любов до рідної неньки України, котра днесь кровю і сльозами облита, приходіть на згадане віче, де спільно порадимось над недолею своєї старої вітчини. На сїм вічу будуть промовляти визначнїйші бесідники з Шікаґо, як др. В. І. Сіменович, др. Ст. Гриневецький і инші. Прийдіть, а не пожалуєте. Гаразд!

За Вічевий Комітет: **И. Демкович, Т. Зелїнка, В. Кушнір, Н. Шамердяк.**

РУХ В ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

ЕМБРІДЖ, Па. Бр. сьв. Петра і Павла, від. 47, повідомляє всїх своїх членів, що півpічний мітинґ відбуде ся дня 27. червня в гали гр.-кат. церкви. З огляду, що є важні справи до полагодженя, обовязком кождого члена явити ся на той мітинґ точно о 2-гій годині пополудни. Також буде ся принимати нових членів без вступного до Братства, а до У. Н. Союза після статута. Неявивший ся член заплатить $1.00, а урядник $2.00 кари. — І. Кіч, предс.; Г. Лазар, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Бр. сьв. Юрія, від. 379, повідомляє всїх своїх членів, що півpічний мітинґ відбуде ся дня 19. с. м. о год. 8. вечером. Кождий член обовязаний явити ся на сей мітинґ, а неявивший ся член або урядник буде караний після ухвали сегож Братства. Заразом пригадує ся всім членам і урядникам, щоби кождий приніс свою стару грамоту на мітинґ. Кождий член, котрий довгує до Братства, мусить вирівнати свій довг, инакше зістане виключений з Братства і з У. Н. Союза. Також повідомляє ся, що на півpічнім мітинґу будемо принимати нових членів і то без вступного. — Т. Багрій, предс.; М. Клим, секр.

ПОСМЕРТНІ ВІСТИ.

Карляк Петро, член від. 10. Вступив до Укр. Нар. Союза 28-го вересня 1909 р. Походив з села Новиця, повіт Горлиці, Галичина. Помер на сухоти дня 11-го мая 1915 р.

Пішко Іван, член від. 94. Вступив до Укр. Нар. Союза 28-го липня 1908 р. Походив з села Морохів, повіт Сянік, Галичина. Помер на апоплексію дня 16. цьвітня 1915 р.

Драбич Юрій, член від. 99. Вступив до Укр. Нар. Союза 28-го цьвітня 1915 р. Походив з села Дікти, повіт Турка, Галичина. Помер на хоробу серцеву дня 17-го мая 1915 р.

Кічировський Войтіх, член від. 99. Вступив до Укр. Нар. Союза 26-го падолиста 1908 р. Походив з села Демба, повіт Сянік, Галичина. Помер на сухоти дня 20-го цьвітня 1915 р.

Пиля Михайло, член від. 203. Вступив до Укр. Нар. Союза 5-го жовтня 1908 р. Походив з села Марямполь, повіт Горлиці, Галичина. Помер на хоробу серцеву дня 24-го марта 1915 р.

Язьвінський Іван, член від. 213. Вступив до Укр. Нар. Союза дня 28-го падолиста 1908 р. Походив з села Григорів, повіт Рогатин, Галичина. Помер на запаленє дня 9-го цьвітня 1915 р.

Концур Дмитро, член від. 233. Вступив до Укр. Нар. Союза 10-го мая 1911 р. Походив з міста Богородчани, Галичина. Помер на сухоти дня 26-го цьвітня 1915 р.

Ковальчик Іван, член від. 255. Вступив до Укр. Нар. Союза 25-го мая 1910 р. Походив з села Торчиновичі, повіт Самбір, Галичина. Помер на сухоти дня 23-го марта 1915 р.

Чічвара Марія, членкиця від. 261. Вступила до Укр. Нар. Союза 26-го грудня 1909 р. Походила з села Козань, стол. Шарош, Угорщина. Померла на запаленє дня 28-го мая 1915 р.

Виґуєвич Семен, член. від. 297. Вступив до Укр. Нар. Союза 23-го червня 1914 р. Походив з села Паніко, повіт Оґулін, Австрія. Помер на слабокровність дня 10 серпня 1914 р.

Кондратюк Роман, член від. 301. Вступив до Укр. Нар. Союза 30-го марта 1911 р. Походив з села Синьків, повіт Камінка, Галичина. Помер на сухоти дня 4-го мая 1915 р.

Волощук Онуфрій, член від. 338. Вступив до Укр. Нар. Союза 26-го червня 1913. Походив з міста Тисьмениці, повіт Товмач, Галичина. Помер на сухоти дня 2-го лютого 1915 р.

Кліщ Стефан, член від. 363. Вступив до Укр. Нар. Союза 4-го серпня 1913 р. Походив з села Серники середні, повіт Рогатин, Галичина. Помер на запаленє дня 13-го марта 1915 р.

Клим Теодор, член від. 369. Вступив до Укр. Нар. Союза 26-го лютого 1914 р. Походив з села Тернова вижна, повіт Турка, Галичина. Зістав пробитий дня 6-го цьвітня 1915 р.

В. Ї. П.

ВИКАЗ

убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війні.

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота (інфантерія)
стр. = стрільці (єгри)
у. = улани
д. = драгони
а. = артилерія (полева)
а. кн. = артилерія кінна
а. гір. = артилерія гірська
а. кр. = артилерія кріпосна
г. = гавбиці (полеві)
г. т. = гавбиці тяжкі
пв. = піоніри
сап. = сапери
тр = трен (достава амуніції і живности)
с. = санітети
л. = ляндвер (піх. крайової оборони)
у. л. = улани ляндвери
а. л. = артилерія ляндвери
г. л. = гавбиці ляндвери
з. о. = загальне ополчене (ляндштурм)
ж. = жандармерія
ск. ст. = скарбова сторож.

Подане при імени число означає полк (реґімент), баталіон або дивізію.

(Дальше).

Листа утрат ч. 130
видана 20. лютого 1915.

ПОЛОНЕНІ:

Ґабрилюк Никита, 15 п. (в Росії)
Ґаламаґа Стефан, 80 п.
Ґербяк Гаврило, 33 з. о.
Гловацький Йосиф, 15 п. (в Росії)
Голда Андрій, 15 п. (в Росії)
Грещук Омелян, 15 п. (в Росії)
Данилюк Франко, 58 п. (в Росії)
Демків Дмитро, 58 п., ран. (в Росії)
Дерень Антін, 15 п. (в Росії)
Деренько Василь, 58 п. (в Росії)
Ділух Іван, 15 п. (в Росії)
Домбровський Іван, 15 п. (в Росії)
Доскоч Михайло, 15 п. (в Росії)
Досин Іван, 58 п. (в Росії)
Дубинський Блажко, 15 п. (в Росії)
Дутчак Василь, 58 п. (в Росії)
Дутка Михайло, 58 п. (в Чорногорі)
Заболотний Данило, 15 п. (в Росії)
Захара Франко, 15 п. (в Росії)
Зачкевич Йосиф, 30 п.
Задунайський Ів., 11 сап. (в Росії)
Задворний Матвій, 15 п. (в Росії)
Заторський Григорій, 15 п. (в Росії)
Зеленюк Василь, 30 стр. (в Росії)
Зелінський Йосиф, 15 п. (в Росії)
Зубик Теодор, 22 з. о. (в Росії)
Зварич Григорій, 15 п., ран. (в Росії)
Ірха Гаврило, 15 п., ран. (в Росії)
Іванилюк Григорій, 58 п. (в Росії)
Кацюк Леонтин, 30 п.
Качмар Василь, 18 л. (в Росії)
Капелюсь Гнат, 15 п., ран. (в Росії)
Каприян Петро, 58 п. (в Росії)
Баратник Іван, 30 стр. (в Росії)
Кармазин Йосиф, 15 п. (в Росії)
Карпинець Василь, 33 з. о.
Кітар Данило, 22 з. о. (в Росії)
Книш Йосиф, 15 п. (в Росії)
Кохан, 18 л., 9 комп.
Коцюба Григорій, 15 п. (в Росії)
Кочубай Андрій, 18 л.
Болтовський Никола, 80 п.
Кордубан Володимир, 22 з. о. (в Росії)
Коса Андрій, 20 п.
Косик Василь, 15 п. (в Росії)
Ковбас Йосиф, 58 п. (в Росії)
Козменчук Онисим, 22 з. о. (в Росії)
Козовик Михайло, 15 п. (в Росії)
Кравчук Володислав, 15 п., ран. (в Росії)
Бручковський Тома, 15 п., ран. (в Росії)
Крупа Маріян, 15 п. (в Росії)
Кривошіє Тома, 15 п., ран. (в Росії)
Крижановський Никола, 58 п. (в Росії)
Кучма Петро, 15 п. (в Росії)
Кулибанич Петро, 58 п. (в Росії)
Булик Никола, 58 п. (в Росії)
Кузь Никола, 15 п. (в Росії)
Кузняк Іван, 30 п.
Кущта Михайло, 15 п. (в Росії)
Квашневич Яків, 33 з. о.
Кисіль Семен, 15 п. (в Росії)
Лаба Юрко, 30 п.
Лемега Кость, 15 п. (в Росії)
Лещук Григорко, 15 п., ран. (в Росії)
Левандовський Михайло, 58 п. (в Росії)
Левицький Никита, 15 п. (в Росії)
Луків Дамян, 15 п. (в Росії)
Лущак Михайло, 58 п. (у шпиталі в Росії)
Лилик Михайло, 15 п. (в Росії)
Литак Григорій, 33 з. о.
Литвин Павло, 15 п. (в Росії)
Мах Олекса, 58 п. (в Росії)
Мацьків Іван, 80 п.
Магоцький Григорій, 18 л.
Макдій Василь, 58 п. (в Росії)
Мамицький Михайло, 22 л. (в Росії)
Малиновський Войтко, 18 л.
Марчук Стефан, 58 п. (в Росії)
Марко Юрко, 22 з. о. (в Росії)
Марщак Дмитро, 33 з. о.
Мариновський Франко, 30 п.
Маянс Йосиф, 58 п. (в Росії)
Медицький Стефан, 15 п. (в Росії)
Мельниченко Федор, 58 п. (в Росії)
Мельник Петро, 58 п., ран. (в Росії)
Мокрій Іван, 15 п. (в Росії)
Монастирський Іван, 33 з. о.
Моравський Теофіль, 22 з. о. (в Росії)
Мороз Петро, 15 п. (в Росії)
Мурдзак Никола, 58 п. (в Росії)
Мичко Іван, 11 сап., ран. (у шпитали в Росії)
Миколаішин Дмитро, 15 п. (в Росії)
Миколайчук Фелікс, 80 п.
Миколишин Василь, 15 п. (в Росії)
Олексин Дмитро, 33 з. о.
Олеськів Олекса, 33 з. о.
Олійник Никола, 30 п.
Олійник Луць, 58 п. (в Росії)
Осадчук Григорій, 15 п., ран. (в Росії)
Отій Никола, 33 з. о.
Овчарський Іван, 58 п. (в Росії)
Нахолок Петро, 15 п. (в Росії)
Палагицький Михайло, 58 п. (в Чорногорі)
Паньчук Михайло, 58 п. (в Росії)
Паращук Стефан, 30 п.
Пашкевич Іван, 58 п. (в Росії)
Пастушенко Григорій, 15 п. (у шпитали в Росії)
Патрош Іван, 18 л.
Павлюк Дмитро, 58 п. (в Росії)
Пелехатий Роман, 30 п.
Перець Никола, 15 п. (в Росії)
Поросюк Іван, 30 п.
Поточний Дмитро, 18 л.
Прадчук Павло, 15 п. (в Росії)
Продеус Адам, 22 з. о. (в Росії)
Рачинський Михайло, 80 п.
Рудий Станислав, 30 п.
Руснак Дмитро, 22 з. о. (в Росії)
Самборук Данило, 15 п. (в Росії)
Сапіжак Йосиф, 58 п. (в Росії)
Семенишин Семен, 15 п., ран. (в Росії)
Семків Теодор, 15 п. (в Росії)
Скоморовський Омелян, 15 п. (в Росії)
Скоморовський Лев, 15 п. (в Росії)
Скорецький Корнило, 58 п. (в Росії)
Слободзян Никола, 58 п. (в Росії)
Слободзян Теодор, 58 п. (в Росії)
Слобус Олекса, 15 п. (в Росії)
Смоляк Дмитро, 58 п. (в Росії)
Сочинський Іван, 30 п.
Сокирка Стефан, 33 з. о.
Стародуб Никола, 15 п. (в Росії)
Сташишин Михайло, 15 п. (в Росії)
Степанків Василь, 80 п.
Стойко Роман, 80 п.
Стрига Нестор, 15 п. (в Росії)
Сьвідрів Іван, 58 п. (в Росії)
Сидорак Юрко, 58 п. (в Росії)
Трудзик Іван, 15 п. (в Росії)
Тимчук Петро, 58 п. (в Росії)
Федоришин Микита, 58 п. (в Росії)
Фербар Мартин, 20 з. о.
Фідик Василь, 18 л.
Фридрик Антін, 15 п. (в Росії)
Фурдяк Никола, 22 з. о. (в Росії)
Хлистун Дмитро, 15 п. (в Росії)
Хмара Войтко, 30 п.
Хрущицький Михайло, 15 п. (в Росії)
Цюба Василь, 15 п. (в Росії)
Чак Павло, 80 п.
Чорний Матвій, 30 п.
Чубатий Данило, 15 п. (в Росії)
Чуприк Іван, 30 п.
Шалак Никита, 58 п. (в Сербії)
Шевчук Іван, 15 п. (в Росії)
Щасний Андрій, 20 з. о.
Юник Йосиф, 15 п. (в Росії)
Юзьків Ілько, 58 п. (в Росії)
Юзвяк Іван, 30 п.
Якимів Онуфрій, 30 п.
Якобшій Володислав, 30 п.
Яртим Василь, 33 з. о.
Ясиновський Юрко, 15 п. (в Росії)
Явний Іван, 15 п. (в Росії)

Листа утрат ч. 131
видана 22. лютого 1915.

УБИТІ:

Клімашевський Августин (ляйтн.) з. о. (9—10. XII, 1914)
Андрущко Никола, з. о. (9—10. XII, 1914)
Бабинчук Василь, 58 п. (1. I, 15)
Баранюк Яків, з. о. (15—17. XII, 1914)
Барбер Василь, з. о. (15—17. XII, 1914)
Барбер Василь, з. о. (17. XII, 14)
Бенський Петро, з. о. (19. I, 1915)
Біда Іван, 30 п. (7—31. XII, 14)
Білий Василь, з. о. (9—10. XII, 1914)
Будник Никола, з. о. (9—10. XII, 1914)
Бичковський Іван, 30 п. (7—31. XII, 1914)
Войнчук Олекса, з. о. (17. XII, 14)
Войнчук Олекса, з. о. (15—17. XII, 1914)
Войнарович Іван, 30 п. (7—12 і 23—31. XII, 1914)
Ворощук Михайло, з. о. (15—17. XII, 1914)
Ґалус Василь, з. о. (15—17. XII, 1914)
Головчак Іван, з. о. (9—10. XII, 1914)
Гороховий Михайло, 36 л. (6. XII, 1914)
Грицай Теодор, з. о. (9—10. XII, 1914)
Ґаврусик Ілія, з. о. (15—17. XII, 1914)
Ґебус Никола, з. о. (9—10. XII, 1914)
Ґерасун Іван, 22 л. (18. XII, 1914—7. I, 1915)
Громада Теодор, з. о. (15—17. XII, 1914)
Добош Йосиф, з. о. (9—10. XII, 1914)
Добош Михайло, з. о. (9—10. XII, 1914)
Досюк Михайло, з. о. (15—17. XII, 1914)
Душенько Михайло, з. о. (9—10. XII, 1914)
Даюринський Никола, з. о. (9—10. XII, 1914)
Замчала Михайло, з. о. (9—10. XII, 1914)
Іващко Йосиф, з. о. (9—10. XII, 1914)
Каленич Семен, баталіон гуцульських добровольців (16—21. I, 1915)
Калицяк Михайло, з. о. (9—10. XII, 1914)
Кальницький Михайло, з. о. (9—10. XII, 1914)
Калин Дмитро, 58 п. (1. I, 1915)
Король Михайло, 30 п. (7—12 і 23—31. XII, 1914)
Костицар Іван, з. о. (15—17. XII, 1914)
Костюк Василь, 30 п. (7—12 і 23—31. XII, 1914)
Коваль Гринько, з. о. (9—10. XII, 1914)
Козак Теодор, 82 п. (23. XI, 1914)
Козарюк Гаврило, 22 л. (18. XII, 1914—7. I, 1915)
Курань Андрій, з. о. (9—10. XII, 1914)
Куснів Дмитро, 16 стр.
Ляхович, з. о. (9—10. XII, 1914)
Лазар Стефан, 11 л. (18—30. XI, 1914)
Лесюк Іван, з. о. (15—17. XII, 14)
Малиш Василь, з. о. (15—17. XII, 1914)
Маноік Олекса, з. о. (15—17. XII, 1914)
Манойла Олекса, з. о. (17. XII, 14)
Максим Юра, 22 л. (18. XII, 1914—7. I, 1915)
Мартинюк Юрко, 36 л. (21—31. XII, 1914)
Мазуркевич Андрій, 30 п. (7—31. XII, 1914)
Морган Дмитро, з. о. (17. XII, 14)
Морган Дмитро, з. о. (15—17. XII, 1914)
Мурин Стах, з. о. (9—10. XII, 14)
Микитка Андрій, 30 п. (7—31. XII, 1914)
Нагірняк Петро, 30 п. (7—12 і 23—31. XII, 1914)
Назарко Василь, 35 п. (20. XI, 14)
Ненека Михайло, з. о. (9—10. XII, 1914)
Олексюк Михайло, 9 д. (2—5. II, 1915)
Пагун Теодор, з. о. (15—17. XII, 1914)
Палащований Іван, з. о. (9—10. XII, 1914)
Панкут Никола, 36 л. (21—31. XII, 1914)
Пацко Іван, з. о. (9—10. XII, 14)
Пазюк Лука, 36 л. (1—6. I, 1915)
Петрюк, з. о. (15—17. XII, 1914)
Петрушкевич Антін, з. о. (9—10. XII, 1914)
Піцишин Михайло, з. о. (9—10. XII, 1914)
Пікула Мартин, з. о. (9—10. XII, 1914)
Подублецький Михайло, 30 п. (7—12 і 23—31. XII, 1914)
Попович Харлампій, з. о. (15—17. XII, 1914)
Потоцький Омелян, 36 л. (1—6. I, 1915)
Прокопів Дмитро, 36 л. (3. XII, 1914)
Прус Іван, з. о. (9—10. XII, 14)
Питель Василь, з. о. (9—10. XII, 1914)
Рак Теодор, з. о. (15—17. XII, 14)
Рак Теодор, з. о. (17. XII, 1914)
Рійняк Федор, 58 п. (1. I, 1915)
Сава Юрко, з. о. (15—17. XII, 14)
Сегедин Дмитро, 58 п. (1. I, 15)
Семенюк Петро, з. о. (15—17. XII, 1914)
Семенчук Іван, 36 л. (21—31. XII, 1914)
Сенкулець Сарафин, з. о. (15—17. XII, 1914)
Сінкалець Сарафин, з. о. (15—17. XII, 1914)
Скибінський Михайло, з. о. (9—10. XII, 1914)
Сліпак Андрій, з. о. (9—10. XII, 1914)
Соболевський Франко, з. о. (9—10. XII, 1914)
Солонина Йосиф, 58 п. (1. I, 15)
Соловій Андрій, з. о. (9—10. XII, 1914)
Спілка Іван, з. о. (9—10. XII, 14)
Старановський Іван, 58 п. (1. I, 15)
Стрільчук Петро, з. о. (15—17. XII, 1914)
Стрільчук Петро, з. о. (17. XII, 14)
Строкай Йосиф, з. о. (15—17. XII, 1914)
Тарнавчук Йосиф, 30 п. (7—12 і 23—31. XII, 1914)
Томашкевич Никола, 36 л. (3. I, 1915)
Урбанський Іван, з. о. (9—10. XII, 1914)
Федорцьо Станислав, з. о. (9—10. XII, 1914)
Хайнак Гринько, з. о. (9—10. XII, 1914)
Халус Петро, з. о. (15—17. XII, 1914)
Хома Стефан, з. о. (9—10. XII, 1914)
Цуньовський Стефан, з. о. (9—10. XII, 1914)
Черноварчук Олекса, 58 п. (1. I, 1915)
Чоботар Ілько, з. о. (17. XII, 1914)
Чоботар Ілько, з. о. (15—17. XII, 1914)
Шесьвіцький Іван, з. о. (17. XII, 1914)
Шесьвіцький Іван, з. о. (15—17. XII, 1914)
Шевчик Никола, з. о. (9—10. XII, 1914)
Шулиґа Іван, з. о. (9—10. XII, 14)

РАНЕНІ:

Ігнатович Іван (кад.), 30 п.
Андрейчук Василь, з. о.
Аннюк Петро, 36 л.
Арнаут Павло, з. о.
Баюн Михайло, 36 л.
Балагура Дмитро, з. о.
Балагура Дмитро, з. о.
Баранецький Іван, 32 в.
Бартків Теодор, 11 г.
Березовський Іван, 36 л.
Білинський Петро, 11 г.
Боднар Іван, 22 л.
Боднар Павло, з. о.
Бойницький Йосиф, 30 п.
Булиґа Іван, з. о.
Валко Григорій, 30 п.
Вітка Антін, з. о.
Волинець Янко, з. о.
Вовчак Михайло, з. о.
Возняк Антін, з. о.
Виноградник Кость, з. о.
Ґалій Гриць, 32 в.
Ґалушка Григорій, з. о.
Гнатюк Пантелеймон, 22 л.
Гнатюк Танас, 22 л.
Гнатів Стефан, з. о.
Годоба Никита, 36 л.
Годзя Стефан, з. о.
Гречук Михайло, з. о.
Гренка Василь, з. о.
Гренко Василь, з. о.
Гриців Михайло, 11 л.
Грималюк Іван, 11 л.
Гук Антін, 30 п.
Гуменецький Михайло, 30 п.
Ґерчак Никола, 30 п.
Ґінза Теодор, з. о.
Глуховський Ілія, 22 л.
Гренюх Лука, 30 п.
Гретан Лев, 22 л.
Даньчук Григорій, з. о.
Данилюк Михайло, 22 л.
Даскалюк Ілія, 22 л.
Демчишак Михайло, з. о.
Дешевий Іван, 32 в.
Дмитрів Яким, з. о.

(Дальше буде).

РОДИМЦІ! ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.